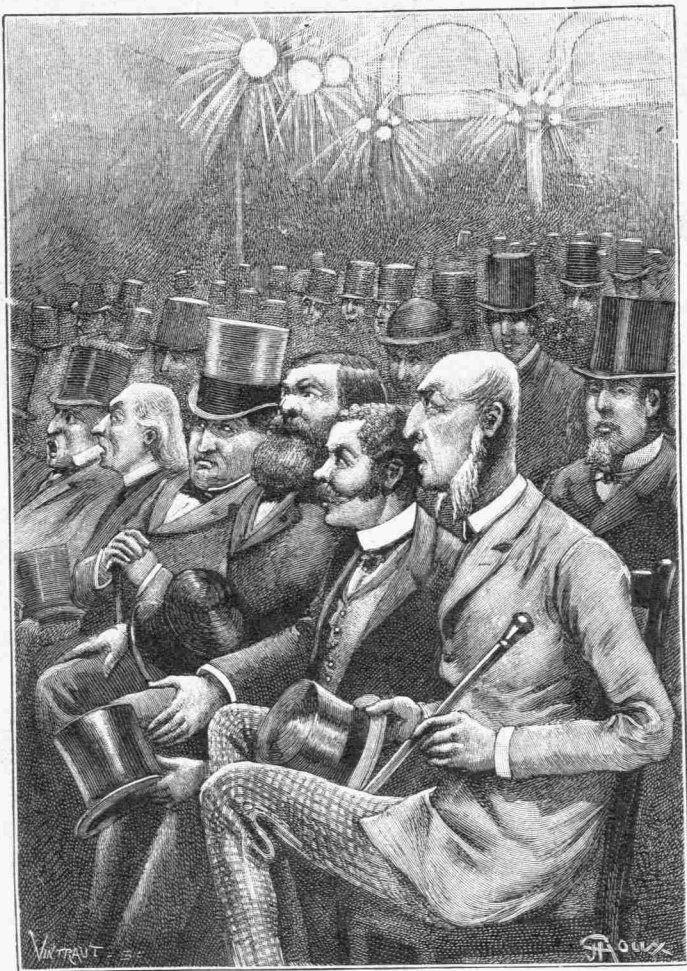

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Συνέχεια· ἴδε σελ. 260

Ὁ παραδοξότατος οὗτος ἀνὴρ ὠνομάζετο Ἀλκείδης Δισπερῆς, ἀλλὰ με τὴν μανίαν ἣν εἶχε τοῦ συντέμνειν τὰ πάντα—μανίαν ἄλλως κοινὴν εἰς ὅλους τοὺς ὁμοτέχνους του —ὑπέγραφεν ἐν γένει 2περ. ἢ καὶ μόνον 2π. Συνεζήτει μετὰ πολλῆς θέρμης, δι' ὃ τὸν εἶχον ἐπονομάτη «ἐν-

ὄλην τὴν πρόωρον ἀποψίλωσιν τοῦ κρανίου του, προερχομένην ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν ἀλγεθρικῶν σημείων ἀπὸ τοῦ χρόνου τῶν σπουδῶν του ἀκόμη. Πλὴν τούτου ἦτο φύσει ὁ ἀγαθότατος νέος ἐξ' ὧν ποτὲ ἐφοίτησαν εἰς τὴν Σχολήν, καὶ οὐδὲ ἔχνος εἶχεν ἀλαζονικῆς ἐπι-

Ἀκούσατε, ἀκούσατε! (σελ. 261).

θειον Ἀλκείδην». Δὲν ἦτο δὲ μόνον μέγας, ἀλλὰ καὶ ὑψηλός, οἱ δὲ φίλοι του ἔλεγον περὶ τοῦ ἀναστήματός του ὅτι ἐξισούτο ἀκριβῶς πρὸς τὸ πεντάκις ἑκατομμυριοστὸν τοῦ τετάρτου τοῦ μεσημβρινοῦ, δηλαδὴ περὶ τὰ δύο μέτρα, καὶ δὲν ἠπκτῶντο πολὺ. Ἡ μικρὰ κεφαλὴ του ἦτο μὲν δυσανάλογος πρὸς τὸ μέγξ στῆθος καὶ τοὺς εὐρεῖς ὤμους του, ἀλλ' ἐκίνει αὐτὴν λίαν ἐπαγωγῶς. Ζωηρότατον δ' ἦτο τὸ ἐκ τῶν διοπτροφόρων γαλανῶν ὀφθαλμῶν του ἀπαστραπτον βλέμμα· χαρακτηριστικωτάτη ὅμως ἦτο ἰδίως ἡ φυσιογνωμία του, φαιδροτάτη ἄμα καὶ σοβαρά, μεθ'

δειξεως. Μειλίχιος καὶ εὐπροσήγορος πρὸς πάντας μεθ' ὅλην τὴν φυσικὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ χαρακτῆρός του, ἐτήρησεν ἀπαρεγκλίτως πᾶσας τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος X, τοῦ ἀγράφου δηλονότι νόμου, τοῦ κανονίζοντος τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν μαθητῶν τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς, παρὰ τῶν ὁποίων ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἡγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο διὰ τὸ ὑπέροχον πνεῦμά του, τοὺς ἀγαθοὺς τρόπους καὶ τὴν φιλόκαλον τάξιν, ἥτις ἄψογος ἐπικρατοῦσα καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἱματιοφυλάκιόν του κατεδείκνυε τὸ κατ' ἐξοχὴν μεθοδικὸν πνεῦμά του.

Τί σημαίνει ἂν ἡ κεφαλή τοῦ Ἀλκείδου Δισπερῆ ἐφάνετο κάπως μικρὴ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὕψηλου καὶ εὐρώστου σώματός του, ἀφ' οὗ ἡ κεφαλή αὕτη ἦτο, ἄνευ ἀμφιβολίας, πλήρης μέχρις αὐτῶν τῶν μηνίγγων. Πρὸ παντός ἦτο μαθηματικός, ἀλλ' εἰς τὰ μαθηματικὰ κατεγίνετο μόνον ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰς τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας, εἰς τὰς ὁποίας ἠρέσκετο πάλιν μόνον καὶ μόνον διότι ἐχρησιμοποιοῦντο αὐταὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν· ἦτο ἐλάττωμά του τοῦτο καὶ τὸ ἀνεγνώριζεν· ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος τέλειος. Καθόλου εἰπεῖν ἡ εἰδικότης του συνίστατο εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐφαρμογῶν τῆς ἐπιστήμης, αἵτινες μεθ' ὅλας τὰς τεραστίας προόδους τῶν, παρέχουσι καὶ θὰ παρέχουσι πάντοτε πολλὰ πράγματα εἰς τοὺς μύστας τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.

Ἐν παρόδῳ ἀναφέρομεν ὅτι ὁ Ἀλκείδης Δισπερῆς ἦτο ἄγχιμος, ἡ ὥς ὁ ἴδιος ὡμολόγει προθύμως, ἦτο «ἴσος πρὸς ἓν», ἂν καὶ εἶχε μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ διπλασιασθῇ. Οἱ φίλοι του, εἶνε ἀληθές, εἶχον ἀποπειραθῇ ἤδη νὰ τὸν συζητήσωσι μετὰ νεαρᾶς ἐπαρχιώτιδος ἐκ Προβηγκίας θελκτικῆς, φειδῶς καὶ πνευματώδους. Δυστυχῶς ἡ νεᾶνις εἶχε πατέρα ὅστις εἰς τὰ πρῶτα προανακρούσματα ἀπήντησεν εἰς αὐτούς:

«Ὅχι! φίλοι μου. Ὁ Ἀλκείδης σας εἶνε πολὺ σοφὸς καὶ δι' αὐτὸ δὲν κάμνει διὰ τὴν κόρην μου. Τὸ καίμενο τὸ κορίτσι οὔτε γρῦ θὰ καταλαμβάνῃ ἀπὸ τὰς ὁμιλίας ποῦ θὰ τῆς κάμνει!»

Ὁ ἀγαθὸς ἐπαρχιώτης δὲν ἠδύνατο νὰ πεισθῇ ὅτι πᾶς ἀληθὴς σοφὸς εἶνε καὶ μετρίοφρων καὶ ἄπλοῦς.

Τοῦτου ἕνεκα, ἀγανακτήσας διὰ τὴν ἀποτυχίαν, ὁ ἡμέτερος μηχανικὸς ἀπεφάσισε νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς Προβηγκίας διὰ τοῦ ὠκεανοῦ. Ὅθεν ἐζήτησεν ἄδειαν ἀπουσίας ἐνὸς ἔτους, τὴν ὁποίαν καὶ ἔλαβε, φρονῶν δὲ ὅτι καλλίστη χρῆσις ταύτης θὰ ἦτο ἡ ἐπὶ τόπου σπουδὴ τῆς ὑποθέσεως τῆς *Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἑταιρίας*, μετέβη εἰς Βαλτιμόρην. Οὗτος λοιπὸν εἶνε ὁ λόγος δι' ὃν εὐρίσκετο τότε ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

Ὅθεν ἀφ' ἧς ὁ Ἀλκείδης Δισπερῆς ἐφθασεν εἰς Βαλτιμόρην, τὰ μάλιστα ἀπησχόλει αὐτὸν ἡ μεγαλεπίβολος ἐπιχειρήσις τῆς ἑταιρίας Βαρβικῶν καὶ Σα. Ὀλίγον βέβαια ἐφρόντιζε περὶ τοῦ ἂν ἡ Γῆ διὰ μεταβολῆς τοῦ ἄξονός της ἐμελλε ν' ἀφομοιωθῇ πρὸς τὸν πλανήτην Δία! Ἀλλὰ τὴν περιέργειάν του ἐξήγειρεν εἰς ἄκρον, καὶ οὐχὶ ἄνευ λόγου, ὁ τρόπος δι' οὗ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο.

Καὶ μὲ τὴν εἰκονικὴν του γλῶσσαν ἔλεγεν:

«Εἶνε φανερόν ὅτι ὁ πρόεδρος Βαρβικῶν ἐτοιμάζεται νὰ καταφέρῃ γερὴ καταπακτικὰ τῆς σφαίρας μας!... Ἀλλὰ πῶς καὶ ἀπὸ ποῦ;...

Ἐδῶ εἶνε τὸ ζήτημα!... Διάβολε! καταλαμβάνω πολὺ καλὰ ὅτι θὰ τὴν πάρῃ *gratia*, καθὼς λέγουσιν εἰς τὸ *μυλ.λιάρδο*!... Ἐὰν τὴν *ἐπαίρει* *ρεμᾶτα*, θὰ μᾶς ἔστειλε τὴν Γῆν νὰ χορεύῃ ἐκτὸς τῆς τροχιάς της καὶ τότε κατευόδιον τὰ σημερινὰ ἔτη, τὰ ὁποῖα θὰ ἀλλάξουν καὶ θὰ παραλλάξουν! Ὅχι! αὐτοὶ οἱ κκοὶ ἄνθρωποι μόνον νέον ἄξονα σκέπτονται νὰ βάλλουν εἰς τὴν θέσιν τοῦ παλαιοῦ! Εἰς αὐτὸ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία! Ἀλλὰ δὲν βλέπω καθόλου οὔτε ποῦ θὰ σταθοῦν, οὔτε τί εἶδους κλονισμόν θὰ μᾶς φέρουν ἀπὸ τὰ ἔξω!... Ἀ! ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ καθημερινὴ περιστροφή, μὲ τὸ μικρόν του δῆκτυλον θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ φέρῃ αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα!... Ἀλλὰ ἡ καθημερινὴ περιστροφή ὑφίσταται!... Καὶ οὗτός ἐστιν ὁ σίκυρος.» Ὁ ἀδιόρθωτος μηχανικὸς ἐνόει, ὅτι αὕτη ἦτο ἡ σπουδαιοτάτη δυσχέρεια, «αὐτὸ εἶνε τ' ἀγχοῦρι» ὡς λέγουσιν κοινῶς. «Ἐν πάσῃ περιπτώσει, προσέθεσε, ὅπως καὶ ἂν τὸ κάμνουν, θὰ ἐπέλθῃ γενικὴ κουτρουβάλα!»

Εἰς μάτην τέλος ὁ ἡμέτερος σοφὸς προσεπάθησε νὰ εὕρῃ «τὸν βόθρον τοῦ ἔθνους», ἥτοι χυδαῖστί τὸν λάκκον τῆς φάβας. Δὲν διέβλεπε τίποτε, οὐδ' αὐτὸν τὸν ὑπὸ τοῦ Βαρβικῶν καὶ τοῦ Μάστωνος ἐπινοηθέντα τρόπον. Ἦτο δὲ τοῦτο λυπηρόν, διότι, γνωστοῦ ὄντος αὐτῷ τοῦ τρόπου, θὰ ἠδύνατο νὰ συναγαγῇ ἐξ αὐτοῦ αὐθωρεῖ τοὺς μηχανικοὺς τύπους.

Ἐνεκα λοιπὸν τοῦ λόγου τούτου, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 29 Δεκεμβρίου, ὁ Ἀλκείδης Δισπερῆς, μηχανικὸς ἀνήκων εἰς τὸ σῶμα τῶν Γαλλῶν μεταλλουργῶν, κατεμέτρει διὰ τῶν μακρῶν σκελῶν του, ὡς δι' ὑπερμέτρου διαβήτη, τὰς θορυβώδεις ὁδοὺς τῆς Βαλτιμόρης.

Γ.

Ὅπου διαφόρων εἰδῶν ἀνησυχίαι ἀρχίζουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ἐκδηλώνται.

Εἰς μὴν ἐν τούτοις παρῆλθεν ἀφ' οὗτο ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνεκροτήθη ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου, κατὰ τὸ χρονικὸν δὲ τοῦτο διάστημα ἡ κοινὴ γνώμη εἶχεν ἐπιστητῶς μεταβληθῇ. Τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ περιστροφικοῦ ἄξονος εἶχον λησμονηθῇ καὶ ἤρχισαν πλέον νὰ διαφάνωνται εὐκρινῶς τὰ δυσάρεστα αὐτῆς. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἐπέλθῃ καταστροφὴ τις, διότι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ μεταβολὴ αὕτη θὰ ἐπῆρχετο μετ' ἰσχυρόν κλονισμόν. Ἀλλ' ὁποῖα τις ἐμελλε νὰ εἶνε ἡ ἀπειλουμένη καταστροφὴ, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ προϋπολογίσῃ! Ἐπειτα αἱ κλιματικαὶ βελτιώσεις δὲν ἦσαν καὶ τόσον περιζήτητοι! Ἀληθῶς δ' ἐκ τούτων μόνοι οἱ Ἑσκιμῶι, οἱ Λάπωνες, οἱ Σαμογέται καὶ οἱ Τσουλτσῖς θὰ ὠφελοῦντο, οὐδὲν ζημιούμενοι.

Ἐπρεπε τώρα νὰ ἀκούσῃ ὅστις ἤθελε τοὺς

Εὐρωπαίους πληρεξουσίου τοὺς ἐξουθενίζοντας τὸ ἔργον τοῦ προέδρου Βαρδικάν! Καὶ ἐν πρώτοις οὗτοι εἶχον ὑποβάλλῃ ἐκθέσεις ἐπὶ ἐκθέσεων εἰς τὰς κυβερνήσεις των, εἶχον κατατρίψῃ τὰ ὑποβρύχια καλῶδια διαβιβαζόντες ἀκαταπαύστως τηλεγραφήματα, εἶχον ζητήσῃ καὶ λάβῃ ὁδηγίας!... Εἶνε δὲ γνωστὰ αἱ ὁδηγαί τοῦ τοιούτου εἶδους. Συνεταγμέναι πάντοτε κατὰ τὸ ὕψος τῆς διπλωματικῆς τέχνης, περιεῖχον τὰς ἀστείαις ταύτας ἐπιφυλάξεις: «Φανήτε εὐθαρσεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐκθέσητε τὴν κυβερνήσιν σας! — Ἐνεργήσατε δραστηρίως, ἀλλὰ μὴ θίξετε τὸ καθεστὸς! »

Ἐν τῷ μεταξύ δ' ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν καὶ οἱ συναδελφοὶ του δὲν ἔπαυον διαμαρτυροῦναι ἐν ὀνόματι τῶν ἀπειλουμένων χωρῶν των, ἐν ὀνόματι τοῦ παλαιοῦ κόσμου πρὸ πάντων.

« Εἶνε φανερόν, ἔλεγεν ὁ συνταγματάρχης Βόρις Καρκῶφ, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ μηχανικοὶ θὰ ἔλαβον τὰ μέτρα των ν' ἀπαλλάξωσιν, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν, τὰς χώρας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ τὰ ἐπακολουθήματα τοῦ κλονισμοῦ.

— Ἀλλὰ πῶς ἡδύναντο νὰ τὸ πράξουν; ἀπήντησεν ὁ Χάραλδ· ὅταν κινοῦν μίαν ἐλαίαν κατὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ καρποῦ, μήπως ὅλοι οἱ κλώνοι τῆς δὲν σείονται;

— Καὶ ὅταν δέχεσθε μίαν γρονθίαν κατὰστηθα, παρετήρησεν ὁ Ἰάκωβος Γιάνσεν, μήπως δὲν συνταράσσεται ὅλον τὸ σῶμά σας;

— Ἰδοὺ λοιπὸν τί ἐσήμαινεν ὁ περίφημος ἐκεῖνος ὅρος τοῦ ἐγγράφου των! ἀνέκραξεν ὁ Δὴν Τούδριγκ. Ἰδοὺ διατὶ προέβλεπεν οὗτος γεωγραφικᾶς ἢ μετεωρολογικᾶς μεταβολᾶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς!

— Ναί! ἀληθῶς! εἶπεν ὁ Ἐρικ Βαλδενὰν καὶ φόβος εἶνε μήπως ἡ ἀλλαγὴ αὕτη τοῦ ἄξονος ἀνερρίψῃ τὰς θαλάσσας ἐκτὸς τῆς φυσικῆς κοίτης αὐτῶν!

— Καὶ ἂν ἡ ἐπιφάνεια τῶν ὠκεανῶν ταπεινωθῇ εἰς σημεῖά τινα, παρετήρησεν ὁ Ἰάκωβος Γιάνσεν, δὲν θὰ συμβῇ ὥστε οἱ κάτοικοι τινῶν μερῶν νὰ εὐρεθῶσιν εἰς ὕψη καθιστῶντα ἀδύνατον πᾶσαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ὁμοίων των;

— Ἄν μάλιστα τ' ἀτμοσφαιρικὰ στρώματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ εὐρεθῶσι, προσέθηκεν ὁ Γιάν Χάραλδ, εἶναι τοσοῦτον ἀραιά, ὥστε ὁ ἀήρ νὰ μὴ ἐπαρκῇ εἰς τὴν ἀναπνοήν!

— Φαντασθῇτε τὸ Λονδῖνον νὰ εὐρεθῇ αἶφνης εἰς τὸ ὕψος τοῦ Λευκοῦ ὄρους! ἀνέκραξεν ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν.

Καὶ ἔχων τὰς κνήμας τεταμέναις, τὴν δὲ κεφαλὴν ἐρριμμένην πρὸς τὰ ὀπίσω ὁ εὐπατρίδης οὗτος ἠτένιζε πρὸς τὸ Ζενίθ, ὡς ἂν πράγματι ἡ πρωτεύουσα τῆς Μεγάλῃς Βρεττανικῆς εἶχε μετεωρισθῇ εἰς τὰ νέφη.

Πάντα ταῦτα ἀπετέλουν ἀληθῶς κοινὸν κίνδυνον, τὰ μάλιστα ἐπιφοβόν, καθ' ὅσον οἱ εἰδήμονες προησθάνοντο πλέον τὰς ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἄξονος ἐνδεχομένας νὰ προκύψωσι συνεπειάς.

Καὶ ὄντως ἐπρόκειτο οὐχὶ περὶ ἐπουσιῶδους τινός, ἀλλὰ περὶ μετατοπίσεως κατὰ εἴκοσι τρεῖς μοίρας καὶ εἴκοσι πρῶτα λεπτά, ἡ δὲ μετατόπισις αὕτη ἐμελλε κατ' ἀνάγκην νὰ ἐπιφέρῃ σπουδαίαν μεταλλαγὴν τῆς διανομῆς τῶν ὕδατων, ἐνεκα τοῦ πεπλατυσμένου σχηματισμοῦ τῆς Γῆς εἰς τοὺς Πόλους. Ἐπαπειλεῖτο λοιπὸν ἄρα γε ἡ Γῆ ὑπὸ ἀνατροπῶν ὁμοίων πρὸς τὰς ἐξακριθωθείσας προσφάτως, ὡς πιστεύεται, ἐπὶ τοῦ Ἄρεως, ὅπου ὁλόκληροὶ ἥπειροι καὶ μεταξύ ἄλλων ἡ Λιβύη τοῦ Σκιαπαρέλλη κατεποντίσθησαν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ βαθύος κυανοῦ χρώματος ἀντικαταστήσαντος τὸ μέχρι τοῦδε ὑπερυθρον, ὅπου ἡ λίμνη Μοῖρις ἐξηφανίσθη, ὅπου ἐξακόσιαι χιλιάδες τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ὑπέστησαν ἀλλοιώσεις πρὸς βορρᾶν, ἐνῶ πρὸς νότον οἱ ὠκεανοὶ κατέλιπον τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας ἄλλοτε ψευδαῖς ἐκτάσεις! Ἐὰν δὲ φιλόανθρωποι τινες ψυχαὶ ἐξ οἴκτου πρὸς τοὺς παθόντας ἐκ τῶν πλημμυρῶν τούτων τοῦ Ἄρεως εἶχον προτείνῃ τὴν συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ αὐτῶν τί ἐμελλε νὰ γείνῃ ὅταν θὰ ἐπῆρχετο ἡ ἀνάγκη νὰ μεριμνήσωσι περὶ τῶν θυμάτων τῶν πλημμυρῶν τῆς Γῆς;

Ὅθεν διαμαρτυρίαι πανταχόθεν ἤρχισαν νὰ ἐγείρωνται, ἡ δὲ κυβερνήσις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν προσεκλήθη νὰ λάβῃ πρόνοιαν. Διότι βεβαίως ἦτο προτιμότερον νὰ προλάβωσι διὰ παντὸς τρόπου τὴν ἀπόπειραν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς ἐπαπειλουμένας βεβαίως καταστροφάς. Ὁ Δημιουργὸς ἔταξε καλῶς τὰ πράγματα καὶ οὐδεμία ἀνάγκη ὑπῆρχε νὰ ἐπιβάλλωσι θρασέως χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἔργου του.

Καὶ ὅμως, ἂν καὶ ἀπίστευτον, εὐρίσκοντο τινες ἐλαφρόνοες, οἵτινες ἐλάλουν ἀστείως περὶ πραγμάτων τοσοῦτον σοβαρῶν!

« Τί εἶνε αὗτοι οἱ Γιαγκήδες! ἔλεγον. Νὰ θέλουν καὶ καλὰ νὰ σουβλίσουν τὴν Γῆν μὲ νέον ἄξονα! Ἄν τοῦλάχιστον ὁ ὑπάρχων εἶχε φθαρῇ ἀπὸ τὴν προστριβὴν τῶν περιστροφῶν τῆς, ἐπὶ τόσα ἑκατομμύρια αἰώνων, ἴσως θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ τὸν ἀλλάξουν, καθὼς τοὺς ἄξονας τῶν συσπᾶστων καὶ τῶν τροχῶν! Ἀλλὰ αὐτὸς εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς πολὺ καλὴν κατάστασιν, σῶος καὶ ἀκέραιος, ὅπως ἦτο κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς δημιουργίας! »

Εἰς ταῦτα ὁποῖα ἀπάντησις ἦτο δυνατόν νὰ δοθῇ;

Καὶ ἐν τῷ κυκεῶνι τῶν τοιούτων ἀντεγκλήσεων, ὁ μηχανικὸς Ἀλκείδης Διεπερὴς ἐζήτην νὰ μαντεύσῃ τὸ εἶδος καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ I. T. Μαστωνος ἐπινοηθέντος κλονισμοῦ ὡς

καὶ τὸ ὠρισμένον σημεῖον τῆς σφαίρας ὅπου θὰ συνέβαινε οὗτος. Ἄπαξ γενόμενος κύριος τούτου θὰ ἠδύνατο νὰ προσδιορίσῃ εὐκόλως τίνα θὰ ἦσαν τὰ κινδυνεύοντα μέρη τῆς γῆς.

Ἐλέχθη ἄνωτέρω ὅτι τοὺς φόβους τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμμερισθῇ ὁ Νέος — τοῦλάχιστον τὸ τμήμα ἐκεῖνο τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ὅπερ εἰδικώτερον ἁνῆκει εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν συμπολιτείαν. — Καὶ ἄληθώς, ἦτο ποτὲ πιστευτὸν ὅτι ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ὁ λοχαγὸς Νίκολ καὶ ὁ I. T. Μάστων, Ἀμερικανοὶ πάντες ἁκραφνῶς φιλοπάτριδες, δὲν εἶχον ποσὴν σκεφθῇ νὰ προσφυλάξωσι τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῶν καταδύσεων ἢ ἀναδύσεων αἵτινες ἀναποφεύκτως θὰ ἐπῆρχοντο ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἄξονος, εἰς διαφόρους τόπους τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ὠκεανίας; Ἡ εἶνε τις Γιαγκῆς ἢ δὲν εἶνε, καὶ οἱ τρεῖς δὲ ἦσαν τοιοῦτοι καὶ εἰς τὸν ὕπατον μάλιστα βαθμὸν, Γιαγκῆδες «μοροκόμματοι», ὡς εἶχε λεχθῇ περὶ τοῦ Βαρβικάν, καθ' ὃν χρόνον ἐξέθεσεν οὗτος τὸ περὶ ταξιδίου εἰς τὴν Σελήνην σχέδιόν του.

Ἦτο πρόδηλον ἄρα ὅτι τὸ μεταξὺ τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν καὶ τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου τμήμα τοῦ Νέου κόσμου οὐδὲν εἶχε νὰ φοβῆται ἐκ τῆς ἀναμενομένης συγκρούσεως, πιθανόν ἦτο μάλιστα ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἐκέρδιζε σπουδαίαν προσ-αύξησιν τοῦ ἐδάφους της· διότι τίς οἶδε ἂν ἐκ τῆς ἐκτοπίσεως τῶν ὑδάτων τῶν δύο Ὠκεανῶν οἵτινες περιβρέχουσιν αὐτὴν σήμερον, δὲν θὰ εὗρισκε νὰ προσαρτήσῃ εἰς τὸ κρατὸς της τόσας ἐπαρχίας, ὅσους ἀστέρας ἐπιδεικνύει νῦν ἡ σημαία της;

«Ἀναμφιβόλως! ἀλλά. . ἔλεγον οἱ ἐπιφυλακτικώτεροι, ἐκεῖνοι οἵτινες μόνον τὴν ἐπικίνδυνον ὄψιν τῶν πραγμάτων βλέπουσι πάντοτε· εἰς τοῦτον τὸν κόσμον περὶ οὐδενός· πρέπει νὰ εἰναι τις βέβαιος. Καὶ ἂν ὁ I. T. Μάστων ἠπατήθη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του; Ἄν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν διαπράξῃ λάθος τι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν; Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συμβῇ καὶ εἰς τοὺς δεξιωτάτους πυροβολητάς! Αἱ σφαῖραι τῶν δὲν ἐπιτυγχάνουσι πάντοτε τοῦ σκοποῦ»

Εὐνόητον εἶναι ὅτι τὰς ἀνησυχίας ταύτας ἐπιμελῶς ὑπέβαλλον οἱ πληρεξούσιοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυναμῶν, ὑπὸ τὸ πνεῦμα δὲ τοῦτο βιαιοτάτων ἄρθρον ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν *Signaialar* ὁ γραμματεὺς τοῦ ταγματάρχου Δόνελλαν, εἰς τὴν *Aftenbladet* Σουηδικὴν ἐφημερίδα ὁ Γιάν Χαραλδ καὶ ὁ συνταγματάρχης Καρκὼφ εἰς τὴν μᾶλλον διαδεδομένην Ῥωσικὴν ἐφημερίδα *Νοβόγιε Βρέμια*. Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀμερικῇ αἱ γνώμαι διηρέθησαν. Οἱ μὲν ρεπουβλικανοί, φιλελεύθεροι ὄντες, παρέμειναν πιστοὶ θιασῶται τοῦ προέδρου Βαρβικάν, οἱ δημοκρατικοὶ ὅμως, συν-

τηρητικοὶ ὄντες τὸ φρόνημα, ἐτάχθησαν ἐναντίον αὐτοῦ· μέρος δὲ τοῦ Ἀμερικανικοῦ τύπου καὶ ἰδίως ἡ *Ἐφημερίς τῆς Βοστώνης* καὶ τὸ *Βῆμα τῆς Νέας Υόρκης* κλπ. συνησπίσθησαν μετὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ συλλόγου τοῦ *Ἐταιρικοῦ Τύπου* καὶ τοῦ *Ἠνωμένου Τύπου* ἡ ἐφημερίς κατέστη τεράστιον ὄργανον παγχοσμίῳ πληροφοριῶν, ἀφοῦ αἱ καταβαλλόμεναι δαπάναι πρὸς δημοσίευσιν ἐγγυρῶν καὶ ἐξωτερικῶν εἰδήσεων ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ ἐτησίως τὸ ποσὸν τῶν εἰκοσιν ἑκατομμυρίων δοκλαρίων. Ἡ Ματαίως δ' ἄλλα φύλλα, ὧν ἡ κυκλοφορία εἶναι ἐπίσης μεγάλη, ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν τῆς *Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίας*. Ματαίως ἡ μίστρες Εὐαγγελία Σκόρβιτ ἤμειβε πρὸς δέκα δολλάρια τὸν στίχον κύρια ἄρθρα, χρονικά, ἐπιφυλλίδας, εὐτραπέλα χαριτολογήματα, διὰ τῶν ὑποίων ἀνεσκευάζοντο τὰ περὶ τῶν κινδύνων, οἵτινες παριστάνοντο ὡς ἀνύπαρκτοι καὶ γελοιοί! Ματαίως ἡ φανατικωτάτη χήρα προσεπάθησε νὰ καταδείξῃ ὅτι ἡ μόνη ἀδικαιολόγητος εἰκασία ἦτο βεβαίως ἡ φερομένη περὶ τοῦ I. T. Μάστωνος, ὅτι δηλαδὴ ἦτο δυνατόν ποτε οὗτος νὰ λανθασθῇ εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του! Ἡ Ἀμερικὴ ἐπὶ τέλους πτοηθεῖσα ἔκλινεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὴν Εὐρώπην, ἥς ἐνεκολπώθη τοὺς φόβους καὶ τὰς ιδέας.

Ἄλλως δὲ ὁ πρόεδρος Βαρβικάν καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου, καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπηξίζουν νὰ ἀπαντήσωσιν. Ἀδιαφοροῦντες αὐτοὶ περὶ τῶν λεγομένων, οὔτε τὰς συνηθείας τῶν μετέβαλον, οὔτε κἂν ἐφκίνοντο ἀσχολούμενοι εἰς τὰς πολυμόχθους προπαρασκευάς, ὅσαι ἦσαν ἀπαραίτητοι διὰ ταιαύτην ἐπιχείρησιν. Ἐνδιέφεροντο τοῦλάχιστον διὰ τὴν μεταστροφὴν τῆς κοινῆς γνώμης, διὰ τὴν γενικὴν ἀποδοκιμασίαν, ἣτις ἐξηγείρετο ἤδη κατὰ σχεδίου μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ γενομένου δεκτοῦ κατ' ἀρχάς; Καὶ τοῦτο δὲν ἐφκίνετο πιθανόν.

Μετὰ μικρὸν μεθ' ὅλην τὴν ἀφοσίωσιν τῆς μίστρες Εὐαγγελίας Σκόρβιτ ἣτις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν εἶχε παύσῃ νὰ δαπανᾷ ἀφειδῶς πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν φίλων της, ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ὁ λοχαγὸς Νίκολ καὶ ὁ I. T. Μάστων ἀνεκνήρυχθησαν ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν ἀσφαλειαν τῶν δύο Κόσμων. Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησις ἐπισήμως προσεκλήθη ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυναμῶν νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἀνακρίσιν τοὺς πρωτοπυργούς αὐτῆς, οἵτινες ὥφειλον νὰ φανερώσωσι σαφῶς τοὺς σκοποὺς τῶν, δηλοῦντες διὰ τίνος τρόπου ἐμελέτων νὰ ἀντικαταστήσωσι τὸν ἄξονα — ἐξ οὗ θὰ καθίστατο ἐφικτὴ ἡ πρόβλεψις τῶν συν-

επειών τῆς μεταβολῆς, καὶ οἱ ἐκ τούτων ἐπι-
κρεμάμενοι κίνδυνοι τῆς γενικῆς ἀσφαλείας. —
καὶ νὰ ὀρίσῃσι τὰς ἀμέσως ἀπειλουμένας χώρας
καὶ ἐνὶ λόγῳ νὰ ἀποκαλύψωσι πᾶν ὃ τι ὁ ἀνη-
συχὼν κόσμος ἠγνώνει καὶ πᾶν ὃ τι ἡ φρόνησις
ἀπῆται νὰ γείνη γνωστὸν.

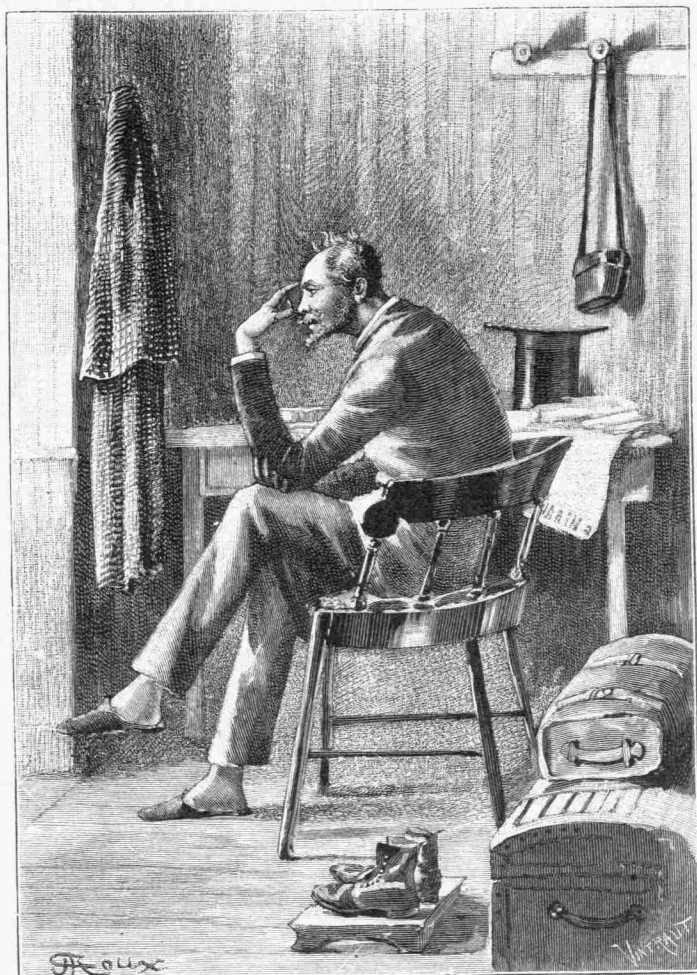
Ἡ κυβέρνησις τῆς Βασιγκτῶνος δὲν ἐπερί-
μενε παρκλήσεις εἰς τοῦτο. Ὁ ἀνὰ τὰς βο-

Ἄλλ' ὁ πρόεδρος Βαρβικὰν δὲν ἐνεφάνισθη.
Ἀνεζητήθη ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων,
ἀποσταλέντων εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν του,
ἀρ. 95 τῆς ὁδοῦ Κλέβελανδ, ἐν Βαλτιμόρη.

Ὁ πρόεδρος Βαρβικὰν δὲν εὐρίσκετο πλέον ἐν
τῇ οἰκίᾳ του.

Ποῦ ἦτο;...

Παντες ἠγνούν.

Ἀλειῶς Διςπερῆς

ρείους, νοτίους καὶ κεντρικὰς πολιτείας τῆς Δη-
μοκρατίας ἐκδηλούμενος ἐρεθισμὸς δὲν ἐπέτρεπε
πλέον δισταγμούς. Ὅθεν διὰ διατάγματος ὑπὸ
χρονολογίαν 19 Φεβρουαρίου συνέστη πεντηκον-
ταμελὴς ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη
ἐκ μηχανικῶν, μηχανολόγων, μαθηματικῶν,
ὕδρογράφων καὶ γεωγράφων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν
τοῦ διασήμευ Τζὼν Πρέστις, εἰς τὴν ἐδόθη πλη-
ρεξουσιότης νὰ ἐρευνήσῃ πᾶν εἰς ὃ τι ἀφορᾷ τὴν
ἐπιχείρησιν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ν' ἀπαγορεύσῃ αὐτήν.

Ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος Βαρβικὰν προσεκλήθη
νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Πότε ἀνεχώρησε;...

Τὴν 11 Ἰανουαρίου, ἥτοι πρὸ πέντε ἐβδομά-
δων εἶχεν ἐγκαταλείψῃ τὴν πρωτεύουσάν τῆς
Μαρυλάνδης καὶ τὴν Μαρυλάνδην αὐτήν, συνο-
δευόμενος ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ Νίκολ.

Ἀλλὰ ποῦ μετέβησαν ἀμφότεροι οὗτοι;....

Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ.

Προφανῶς οἱ δύο ἐταῖροι τοῦ Τηλεβολικοῦ
Συλλόγου ὤδουν πρὸς τὴν μυστηριώδη ἐκείνην
χώραν, ἐνθα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των ἐμελλον ν'
ἀρχίσωσιν αἱ προπαρασκευαί.

Ἀλλὰ τίς ἄρ' αὖτε νὰ ἦτο ἡ χώρα ἐκείνη;